

Vraag nr. 147
van 3 december 2004
van de heer JOS STASSEN

Groene stroom - Kleinschalige initiatieven

Ook in het huidige regeerakkoord staat de doelstelling om het aandeel groene stroom in Vlaanderen te verhogen. Hiervoor zijn een reeks kleine en grote maatregelen nodig. Ook (kleine) privé-investeerders kunnen met eigen initiatieven het aandeel groene stroom doen toenemen. Spijtig genoeg worden deze initiatieven vaak ontmoedigd of zelfs gefnuikt.

Ter illustratie dit voorbeeld.

In een nieuwbouw met acht (koop)appartementen voorziet de bouwheer enerzijds in zonnepanelen en anderzijds in een kleinschalige warmtekrachtkoppeling op basis van biobrandstof om voor de eigen energieproductie van elektriciteit in te staan. Het overschot aan elektriciteit kan deze kleine producent op het net leveren. In bepaalde piekperiodes van verbruik in dit appartementsblok kan de eigen productie ontoereikend zijn ; daarom heeft de bouwheer er ook voor gezorgd dat er aansluiting is op het elektriciteitsnet voor een beperkt – zowel in hoeveelheid als in tijd – verbruik van elektriciteit.

Hiervoor vraagt de elektriciteitsdistributiemaatschappij echter voor elk appartement apart een aansluiting – met vast recht en gezien het lage verbruik een relatief hoge prijs per kilowatt.

Hierdoor moeten de eigenaars van deze appartementen drie keer betalen : zij betalen mee voor de investering in de eigen elektriciteitsproductie, voor de kosten van de eigen productie van elektriciteit en voor een hoge factuur van ingekochte elektriciteit.

Investerings in groene stroom worden hierdoor zwaar ontmoedigd en zelfs tegengewerkt.

1. Welk beleid voert de Vlaamse Regering om kleinschalige investeerders in de productie van groene stroom aan te moedigen?
2. Hoe passen initiatieven van kleinschalige zelfvoorziening zoals boven geschetst daarin?

3. Kleinschalige producenten van groene stroom betalen voor de eigen investering, voor de kosten van eigen productie en nog eens een zeer hoge prijs voor aansluiting op het elektriciteitsnet.

Welke maatregelen worden er genomen om dat probleem op te lossen?

4. Wat kan de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) doen om dit probleem op te lossen?

Antwoord

De Vlaamse Regering heeft als doelstelling, verankerd in het elektriciteitsdecreet, om binnen het Vlaamse gewest tegen 2010 6% van alle elektriciteitsleveringen op te wekken uit hernieuwbare energiebronnen. In de loop van 2006 zullen langetermijndoelstellingen tot 2020 worden vastgelegd.

De productie van groene stroom wordt aangemoedigd door subsidies, groenestroom- en warmtekrachtcertificaten, fiscale voordelen, onderzoek, informatieverspreiding en sensibilisering. Zowel grootschalige als kleinschalige initiatieven genieten deze maatregelen.

Op dit ogenblik leveren kleinschalige toepassingen slechts een beperkte bijdrage in de totale groenestroomproductie, maar gezien de mogelijke ruime verspreiding en talrijke toepassing bezitten zij wel een potentieel op middellange en lange termijn.

Specifiek voor kleinschalige zelfvoorziening zoals vermeld in het aangehaalde voorbeeld, zijn volgende ondersteuningsmaatregelen van kracht:

- 50% subsidie voor de plaatsing van zonnepanelen;
- groenestroomcertificaten met een waarde van 150 euro per megawattuur voor de elektriciteit geproduceerd uit zonne-energie;
- groenestroomcertificaten met een waarde van ongeveer 110 euro per megawattuur geproduceerd door de bio-warmtekrachtinstallatie;

- cumuleerbaar met warmtekrachtcertificaten met een waarde van vermoedelijk rond de 40 euro per megawattuur primaire energiebesparing gerealiseerd door de warmtekrachtinstallatie (dit systeem is pas operationeel, zodat er nog geen echte marktwaarde bekend is);
- fiscaal voordeel van 40% voor de plaatsing van zonnepanelen, tot een maximum van 610 euro per belastingplichtige;
- voor kleinschalige productie-installaties tot 10 kilowatt is het toegestaan dat de geproduceerde elektriciteit rechtstreeks in mindering gebracht wordt van het verbruik (de zgn. terugdraaiende teller), wat betekent dat de geproduceerde elektriciteit gevaloriseerd wordt aan het hoge kleinverbruikerstarief.

Volgens het Technisch Reglement Distributie Elektriciteit, opgesteld door de VREG, dient een gebouw dat nieuw aangesloten wordt op het distributienet en dat bestemd is als woning voor natuurlijke personen, uitgerust te zijn met een individuele meetinrichting per woonegelegenheid.

Deze bepaling werd opgenomen om voor elke woonegelegenheid de mogelijkheid te bieden toegang te krijgen tot de elektriciteitsmarkt en een elektriciteitsleverancier te kunnen kiezen. Bouwpromotoren zouden zich anders omwille van kostenbesparing kunnen beperken tot één aansluiting, wat in de meeste gevallen zeer nadelig is voor de bewoners. Deze bewoners zouden immers niet kunnen kiezen voor de goedkoopste of duurzaamste leverancier, en bovendien hebben zij geen stimulans om rationeel om te springen met hun elektriciteitsverbruik, aangezien in dergelijke gevallen momenteel het elektriciteitsverbruik gewoonlijk forfaitair verdeeld wordt.

In het specifieke geval van appartementsbouw met kleinschalige zelfvoorziening kan het nadeel van de afzonderlijke aansluitingen verminderd worden doordat de aansluitingen tegelijkertijd kunnen gebeuren op één locatie, aan een goedkooper tarief.

Het jaarlijks vast recht per aansluiting kan bovendien vermeden worden door te kiezen voor een leverancier die geen vast recht aanrekent. In combinatie met een zeer laag verbruik door de eigen productie, levert dit ook een zeer lage factuur op.